

WYROK

Warszawa, 13 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Michał Rozbiewski

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie 10 lipca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 5 czerwca 2026 r. przez wykonawcę **M. sp. z o.o. w Rybniku**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Południowy Koncern Węglowy S.A. w Jaworznie**

o r z e k a :

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu wskazanego w pkt III.1 *petitum* odwołania.
2. Oddala odwołanie.
3. Kosztami postępowania obciąża odwołującego i:
 - 3.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.
 - 3.2. Zasądza od odwołującego M. sp. z o.o. w Rybniku na rzecz zamawiającego Południowy Koncern Węglowy S.A. w Jaworznie kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Uzasadnienie

Południowy Koncern Węglowy S.A. w Jaworznie („Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 793), zwanej dalej: „Pzp”, którego przedmiotem jest „Dostawa łóżysk dla Południowego Koncernu Węglowego S.A.”, numer referencyjny: PZP/JSZ/00189/2026, zwane dalej „Postępowaniem”.

Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 26 maja 2026 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 356219-2026 (OJ S 99/2026). Szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwotę wskazaną w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp dla zamówień sektorowych na dostawy.

5 czerwca 2026 r. wykonawca M. sp. z o.o. w Rybniku (zwany także „Odwołującym”) wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące Postępowania.

Odwołujący w pkt III *petitum* odwołania zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795, „KC”) w zw. z art. 355 KC i art. 387 § 1 KC w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób nieuwzględniający wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty lub wykonanie świadczenia będącego przedmiotem umowy, a to dokonanie opisu przedmiotu co do parametrów łożysk, a także co do minimalnego zakresu zamówienia ich dostaw i stanów magazynowych, w sposób niewyczerpujący i niejednoznaczny, za pomocą niedostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, tj. w sposób uniemożliwiający wykonawcy działającemu z należytą starannością sporządzenie oferty i realizację przedmiotu zamówienia w warunkach adekwatnych do tych, które wykonawca mógł przewidzieć przy zachowaniu należytej staranności;

2. art. 433 pkt 4 Pzp w zw. z art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 353¹ KC w zw. z art. 355 KC i art. 387 § 1 KC w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp poprzez wpisanie do projektowanych postanowień umowy postanowień dających możliwość Zamawiającemu ograniczenia zakresu zamówienia (zmniejszenia lub zwiększenia) bez jednoznacznego wskazania minimalnej wartości lub wielkości świadczenia, umożliwiającą m.in. ustalenie oraz zapewnienie odpowiednich stanów magazynowych i minimalnego zakresu dostaw pożądaných produktów, wg których wykonawca mógłby sporządzić ofertę, należyście ustalając w tym celu wartość zamówienia, sposób jego realizacji oraz prawidłowo oszacowując wszystkie ryzyka związane z wykonaniem zamówienia,

- a w konsekwencji powyższych punktów 1 i 2, nadto naruszenie art. 16 ust. 1 Pzp poprzez prowadzenie Postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

Odwolujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie doprecyzowania postanowień specyfikacji warunków zamówienia („SWZ”) poprzez:

- dokładne opisanie kolumn - dla części 1 od C do H i dla części od 2 do 5 kolumny od C do F, oraz opisanie wymaganych parametrów łożysk w załączniku 7a_Tabele równoważne do SWZ;
- doprecyzowanie postanowień SWZ w projekcie umowy poprzez dookreślenie gwarantowanego poziomu zakupu dla każdej konkretnej pozycji łożysk we wszystkich częściach zamówienia, tj. poprzez nakazanie wskazania minimalnego wolumenu (lub wartości procentowej) zakupu dla każdej pozycji asortymentowej (np. minimum 50% sztuk każdego rodzaju łożyska).

Odwolujący stwierdził, że jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie dostawy maszyn i części, w tym łożysk przemysłowych. Uznał, że jest podmiotem zdolnym do realizacji zamówienia, oferującym wysokiej jakości łożyska spełniające wymagania techniczne i eksploatacyjne. W ocenie Odwołującego zaskarżone postanowienia SWZ uniemożliwiają mu złożenie skutecznej i korzystnej oferty, co narusza jego interes w uzyskaniu zamówienia.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Odwolujący w szczególności stwierdził, że zgodnie z projektowanymi postanowieniami umowy Zamawiający ma prawo do zmiany ilości na poszczególnych pozycjach asortymentowych (zmniejszenia lub zwiększenia), w związku z czym bardzo trudno przewidzieć jaki asortyment wykonawca powinien posiadać na magazynie, aby w pełni zabezpieczyć dostawy w ciągu 10 dni roboczych od daty zamówienia (wymóg Zamawiającego), nawet jeśli został określony minimalny poziom wykorzystania umowy (minimum dotyczy 50 % wartości umowy). Wskazał, że jako wieloletni dostawca łożysk z doświadczenia wie, iż nawet przy zachowaniu należytej staranności może pojawić się zwłoka w dostawach ze strony producenta łożysk, więc aby solidnie i rzetelnie wywiązać się ze swoich obowiązków wynikających z ewentualnej umowy, żądał doprecyzowania postanowień SWZ poprzez dookreślenie gwarantowanego poziomu zakupu dla każdej konkretnej pozycji łożysk. W jego ocenie Zamawiający powinien wskazać minimalny wolumen (lub wartość) zakupu dla każdej pozycji asortymentowej (np. minimum 50% sztuk każdego rodzaju łożyska), a nie tylko ogólną wartość kwotową całego kontraktu. Uznał, że zakres świadczenia wykonawcy wynikający z umowy jest tożsamy z jego zobowiązaniem zawartym w ofercie, a umowa podlega unieważnieniu w części wykraczającej poza określenie przedmiotu zamówienia zawarte w specyfikacji warunków zamówienia. Stwierdził, że Pzp zabrania przerzucania na wykonawcę całkowitego ryzyka gospodarczego i wymaga precyzyjnego określenia przedmiotu zamówienia z uwagi na brak jednoznacznego opisu przedmiotu zamówienia. Skonstatował, że konstrukcja, w której Zamawiający gwarantuje zakup jedynie 50% wartości umowy, ale nie precyzuje jednocześnie, które dokładnie łożyska (asortyment) kupi, narusza wprost art. 99 ust. 1 Pzp. Zwrócił uwagę, że Zamawiający ma obowiązek opisać zamówienie w sposób jednoznaczny i wyczerpujący oraz w sposób nie naruszający art. 433 pkt 1 Pzp. Przekroczenie granic swobody umów w ocenie Odwołującego polega tu na tym, że postanowienia umowy nie mogą przewidywać

odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, na które nie ma on wpływu, a w tym wypadku wykonawca nie tylko nie może prawidłowo skalkulować ceny oferty, ani zabezpieczyć stanów magazynowych, nie wiedząc, które pozycje zostaną faktycznie zamówione. Stwierdził, że pozostawienie Zamawiającemu pełnej swobody w wyborze asortymentu w ramach 50% wartości kontraktu powoduje, że oferta przestaje być tożsama z późniejszym wykonaniem umowy. Zamawiający może bowiem w ogóle nie zamówić określonych pozycji łóżysk lub zamówić zupełnie inne ilości niż te wskazane w SWZ. W efekcie – jego zdaniem - dochodzi do nieuczciwego uprzywilejowywania podmiotów posiadających wyższe zapasy magazynowe, w zasadzie równe ze stanami produkcyjnymi łóżysk w ogóle.

W opinii Odwołującego kwestionowane postanowienia naruszają również przepisy i normy Kodeksu cywilnego, gdyż Zamawiający przekroczył granice przysługującej mu autonomii wyznaczone, w szczególności przez zasady współżycia społecznego oraz właściwość (naturę) zobowiązania wynikającego z umowy dostawy/sprzedaży. Stwierdził, że sposób ukształtowania postanowień powoduje, że przerzuca się obowiązki Zamawiającego na wykonawcę, których wykonanie przez tego ostatniego nie jest możliwe przy zachowaniu należytej ani nawet najwyższej możliwej staranności w czasie, jakim on dysponuje na przygotowanie oferty. Zdaniem Odwołującego Zamawiający naruszył zasadę *impossibilium nulla obligatio est*, gdyż formując kwestionowane postanowienia SWZ wykroczył poza przysługujący mu zakres autonomii wyznaczony przez art. 353¹ KC zw. z art. 387 § 1 KC i w zw. z art. 355 KC oraz z art. 472 KC. Wskazał, że z przepisów tych jasno wynika, że nie można wymagać od podmiotów prawa cywilnego rzeczy niemożliwych, nawet jeśli one zgadzają się na przyjęcie niemożliwych do wykonania obowiązków. Strony mogą kształtować swoje prawa niemal dowolnie, lecz ich ustalenia nie mogą dotyczyć rzeczy lub działań, których wykonanie jest obiektywnie niemożliwe dla nikogo na świecie, i to nawet przy dochowaniu wymaganego stopnia staranności od podmiotu profesjonalnego, a właśnie kwestionowane postanowienia w opinii Odwołującego budzą w tej mierze istotne wątpliwości, również wątpliwości z punktu widzenia zasad współżycia społecznego.

Żaden podmiot nie zgłosił przystąpienia do postępowania odwoławczego.

16 czerwca 2026 r. Zamawiający wniósł odpowiedź na odwołanie, w treści której złożył wniosek o oddalenie odwołania w całości. W jego ocenie Odwołujący nie wykazał, aby mógł ponieść szkodę na skutek określonego sformułowania opisu przedmiotu zamówienia w niniejszej sprawie.

9 lipca 2026 r. Odwołujący złożył pismo procesowe, w treści którego przedstawił argumentację za uwzględnieniem odwołania oraz zawarł wnioski dowodowe. Nadto Odwołujący oświadczył o cofnięciu odwołania w zakresie zarzutu zawartego w pkt III.1 *petitum* odwołania.

9 lipca 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe, w treści którego przedstawił argumentację za oddaleniem odwołania oraz zawarł wnioski dowodowe.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania, złożonych dowodów oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

W niniejszej sprawie Odwołujący w treści pisma z 9 lipca 2026 r. oświadczył, że wycofuje zarzut zawarty w pkt III.1 *petitum* odwołania, tj. zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 353¹ KC w zw. z art. 355 KC i art. 387 § 1 KC w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób nieuwzględniający wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty lub wykonanie świadczenia będącego przedmiotem umowy, a to dokonanie opisu przedmiotu co do parametrów łóżysk, a także co do minimalnego zakresu zamówienia ich dostaw i stanów magazynowych, w sposób niewyczerpujący i niejednoznaczny, za pomocą niedostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, tj. w sposób uniemożliwiający wykonawcy działającemu z należytą starannością sporządzenie oferty i realizację przedmiotu zamówienia w warunkach adekwatnych do tych, które wykonawca mógł przewidzieć przy zachowaniu należytej staranności.

Jak podkreśla się w doktrynie, odwołujący jest dysponentem wniesionego przez siebie odwołania, co przejawia się również w uprawnieniu do jego wycofania. Krajowa Izba Odwoławcza nie bada i nie ocenia przyczyn cofnięcia odwołania. Weryfikacji podlega wyłącznie formalna skuteczność złożenia oświadczenia o jego cofnięciu. Skuteczne cofnięcie odwołania jest wiążące dla Krajowej Izby Odwoławczej. Ponadto cofnięcie odwołania nie wymaga zgody pozostałych stron i uczestników postępowania.

Zgodnie z art. 568 pkt 1 Pzp Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania.

W niniejszej sprawie ziściły się przesłanki do zastosowania tego przepisu w odniesieniu do cofniętego zarzutu

odwołania. Odwołujący skutecznie wycofał w tym zakresie odwołanie, co rodzi konieczność umorzenia postępowania odwoławczego w tej części. Tym samym Izba na podstawie art. 568 pkt 1 Pzp w zw. z art. 520 Pzp postanowiła o umorzeniu postępowania odwoławczego w części dotyczącej wycofanego zarzutu.

W pozostałym zakresie Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp i skierowała odwołanie na rozprawę.

Zgodnie z art. 528 pkt 2 Pzp Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony.

Stosownie do art. 505 ust. 1 Pzp środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Stosownie do art. 7 pkt 30 Pzp przez wykonawcę należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która oferuje na rynku wykonanie robót budowlanych lub obiektu budowlanego, dostawę produktów lub świadczenie usług lub ubiega się o udzielenie zamówienia, złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie zamówienia publicznego.

W doktrynie wskazuje się, że definicja wykonawcy ma charakter dynamiczny, co ma szczególne znaczenie w toku prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia. Na przykład podmiot, który pobrał specyfikację warunków zamówienia, a nie złożył oferty, traci przymiot wykonawcy (M. Stachowiak [w:] W. Dzierżanowski i in., Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Warszawa 2021, art. 7).

W Postępowaniu nie doszło jeszcze do upływu terminu składania ofert. Zamawiający nie zakwestionował także, że Odwołujący jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie objętym przedmiotem zamówienia. Z tych względów nie można odmówić Odwołującemu statusu wykonawcy w Postępowaniu.

Jak słusznie wskazuje się w doktrynie, wykazanie łącznego spełnienia tzw. materialnoprawnych przesłanek do wniesienia środka ochrony prawnej podlega badaniu przez organy rozpoznające ów środek ochrony prawnej. Stwierdzenie braku zaistnienia tych przesłanek skutkuje oddaleniem środka ochrony prawnej (Prawo zamówień publicznych. Komentarz pod red. H. Nowaka i M. Winiarza, Warszawa 2023, str. 1231).

W konsekwencji Izba nie podzieliła stanowiska Zamawiającego o konieczności odrzucenia odwołania na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp.

Izba zaliczyła w poczet materiału dowodowego:

- 1) dokumentację przekazaną przez Zamawiającego do akt sprawy 17 czerwca 2026 r., zapisaną w postaci elektronicznej na nośniku danych (pendrive), uzupełnioną 9 lipca 2026 r., w tym w szczególności specyfikację warunków zamówienia wraz z załącznikami;
- 2) dokumenty załączone do pisma procesowego Odwołującego z 9 lipca 2026 r.;
- 3) dokumenty załączone do pisma procesowego Zamawiającego z 9 lipca 2026 r.;
- 4) dowód z zeznań świadka P.W. przeprowadzony na rozprawie z dnia 10 lipca 2026 r.

Zgodnie z art. 535 ust. 1 Pzp dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego przedstawiają wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie, przystąpieniem do postępowania odwoławczego lub wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1, pod rygorem utraty prawa powoływania dowodów w toku postępowania odwoławczego. Przepis art. 509 ust. 2 stosuje się, z tym że termin upływa przed otwarciem rozprawy.

W ocenie Izby brak było podstaw do odmowy przeprowadzenia dowodów, o których przeprowadzenie Odwołujący wnioskował w piśmie z 9 lipca 2026 r. Charakter dowodów (dowody z dokumentów oraz dowód z zeznań świadka, który stawiał się na rozprawę) nie prowadził do tamowania rozpoznania sprawy. Nadto sam Zamawiający również przedłożył dodatkowe pismo wraz z wnioskami dowodowymi w tym samym dniu, co Odwołujący (9 lipca 2026 r.). Brak było podstaw, aby wobec Odwołującego zastosować surowszy standard przy dopuszczaniu dowodów niż wobec Zamawiającego.

W konsekwencji dodatkowe twierdzenia i dowody mogły zostać przedstawione przez Odwołującego także wraz z późniejszym pismem, które wpłynęło w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub

posiedzenia.

Zgodnie z art. 507 Pzp strony oraz uczestnicy postępowania odwoławczego, wnosząc pismo do Izby, przekazują pismo albo jego kopię, jeżeli zostało wniesione w formie pisemnej, stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego. Do pisma wniesionego do Izby dołącza się dowód przekazania pisma albo jego kopii stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego albo oświadczenie o przekazaniu im pisma albo jego kopii.

Odwołujący przedłożył dowód przekazania Zamawiającemu pisma z dnia 9 lipca 2026 r. za pośrednictwem platformy zakupowej, na której Zamawiający prowadzi Postępowanie. Tą samą drogą Odwołujący przesłał Zamawiającemu kopię odwołania, zaś Zamawiający nie kwestionował jej otrzymania. W konsekwencji Izba doszła do przekonania, że Odwołujący wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 507 Pzp.

Izba zważyła, co następuje.

Izba oddaliła odwołanie, gdyż uznała, że Odwołujący nie wykazał przesłanki możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy. Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, obowiązek taki wynika z art. 505 ust. 1 Pzp.

Odwołujący w treści wniesionego przez siebie odwołania powinien był wykazać, że:

- 1) Zamawiający przez swoje działanie lub zaniechanie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy,
- 2) ma lub miał szansę na uzyskanie zamówienia rozumianego jako odpłatna umowa zawierana między Zamawiającym a wykonawcą, której przedmiotem w tym przypadku jest świadczenie na rzecz Zamawiającego dostaw, w czym przejawia się jego interes we wniesieniu odwołania,
- 3) niezgodne z ustawą działania lub zaniechania Zamawiającego pozostają w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z zagrażającą lub występującą po stronie Odwołującego szkodą (por. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 23 kwietnia 2024 r., sygn. akt KIO 1144/24).

W niniejszej sprawie w odwołaniu w żaden sposób nie poruszono kwestii grożącej Odwołującemu szkody. Oznacza to, że Odwołujący w ogóle nie odniósł się do jednej z przesłanek określonych w art. 505 ust. 1 Pzp.

Jak wskazuje się w orzecznictwie „samo posiadanie statusu wykonawcy nie jest wystarczające do skutecznego korzystania ze środków ochrony prawnej określonych ustawą Pzp i w zasadzie nie rodzi żadnych skutków procesowych. (...) Krajowa Izba Odwoławcza nie może się domyślać przesłanki, nie może jej domniemywać. (...) brak wskazania na szkodę, jaką mógłby ponieść odwołujący w wyniku rzekomego naruszenia przepisów Pzp przez zamawiającego, obligowało Krajową Izbę Odwoławczą do oddalenia odwołania. Przesłanka ta - wobec braku twierdzenia odwołującego wymaganego art. 505 ust. 1 Pzp - nie może być przedmiotem interpretacji stanu faktycznego sprawy dokonywanej przez Krajową Izbę Odwoławczą za odwołującego. (...) obowiązkiem Izby jest jedynie ocena wskazanych przez odwołującego przesłanek.

(...) w celu korzystania ze środków ochrony prawnej wykonawca zobowiązany jest wykazać nie tylko interes w uzyskaniu zamówienia, ale także poniesienie lub możliwość poniesienia szkody z powodu działań lub zaniechań zamawiającego. Obydwie te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Ponadto między szkodą grożącą wykonawcy a naruszeniami Pzp zarzucanymi w odwołaniu musi zostać wykazany adekwatny związek przyczynowo-skutkowy. Powyższe wynika z charakteru postępowania odwoławczego. Postępowanie odwoławcze ma bowiem na celu ochronę interesów osoby wnoszącej środki ochrony prawnej, a nie ochronę interesu publicznego przez sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzenia postępowania.” (por. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 2023 r., sygn. akt XXIII Zs 11/23).

Pogląd ten należy w całości podzielić. Brak wykazania przez Odwołującego w odwołaniu materialnoprawnej przesłanki możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy prowadzi do konieczności oddalenia odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza nie ma uprawnień do uzupełnienia odwołania w zakresie rzekomej „oczywistości” szkody. Postępowanie odwoławcze ma charakter kontradyktoryjny. Wystąpienie w odwołaniu braków może prowadzić do negatywnych skutków procesowych dla Odwołującego.

W konsekwencji odwołanie zostało oddalone.

Wobec ustalenia, że Odwołujący nie wykazał spełnienia przesłanek dopuszczalności odwołania brak było

możliwości rozpoznania zarzutów merytorycznych odwołania. Z tego względu zbędna jest również ocena zgromadzonego i dopuszczonego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 575 Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. Odwołanie zostało w całości oddalone, a zatem Zamawiający okazał się stroną zwycięską w postępowaniu odwoławczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557, 574 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r.

w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Na koszty postępowania odwoławczego składał się wpis uiszczony przez Odwołującego (15 000 zł) oraz uzasadnione koszty poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego (3 600 zł).

Wobec powyższego Izba zasądziła od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 złotych.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....